

□ Czas czytania: 5 min.

W 2026 roku wspólnota salezjańska w Vallecrosia będzie obchodzić ważny jubileusz: 150 lat działalności edukacyjnej i duszpasterskiej w sercu zachodniej Ligurii. Rocznicą ta jest nie tylko okazją do wspomnień, ale także do refleksji nad wartością historii, która potrafiła przetrwać pokolenia, zmiany społeczne i transformacje kulturowe, nie tracąc przy tym swojej tożsamości. Od początków, bezpośrednio związanych z edukacyjną intuicją księdza Bosko, aż po wyzwania współczesności, dzieło salezjańskie stanowiło dla wielu młodych ludzi i rodzin stały punkt odniesienia. Prześledzenie tej drogi pozwala odkryć, jak wspólnota wychowawcza, zakorzeniona w regionie i ożywiona duchem salezjańskim, przez cały czas stawiała młodzież w centrum, z ufnością patrząc w przyszłość.

W 2026 roku dzieło salezjańskie w Vallecrosia świętuje **150 lat obecności edukacyjnej i duszpasterskiej** w zachodniej Ligurii. Od 1876 roku do dziś placówka ta przeszła przez bardzo różne epoki, dostosowując się do zmian społecznych i nowych potrzeb młodych pokoleń.

W ciągu półtora wieku dzieło zmieniało swoje oblicza i działania, odnawiało struktury i projekty edukacyjne, ale nigdy nie zatraciło serca swojej misji: **stawiać młodzież w centrum**, towarzysząc jej we wzroście ludzkim i duchowym oraz broniąc jej godności. Pokolenia chłopców, rodzin i wychowawców znalazły w tym salezjańskim domu stały punkt odniesienia, zdolny do ewolucji bez utraty własnej tożsamości. Ta ciągłość jest jednym z najważniejszych aspektów obecności salezjanów w Vallecrosia: to historia, która nigdy się nie przerwała i która trwa do dziś w tym samym duchu, który ożywiał **Jana Bosko**, założyciela salezjanów.

Początki: Ksiądz Bosko i Sanktuarium Maryi Wspomożycielki

Obecność salezjanów na terenie dalekiej zachodniej Ligurii narodziła się w ostatnich latach życia księdza Bosko. W 1876 roku powstało dzieło w Vallecrosia, które miało stać się ważnym ośrodkiem edukacyjnym i duchowym dla obszaru między Ventimiglią a Sanremo.

Od samego początku misja salezjanów splatała się z misją Córek Maryi Wspomożycielki, które były już obecne na tym terenie. Współpraca między dwoma zgromadzeniami dała początek komplementarnej obecności wychowawczej: salezjanów dla chłopców i sióstr zakonnych dla dziewcząt.

Ta podwójna obecność, męska i żeńska, przyczyniła się do stworzenia szerokiej sieci edukacyjnej, zdolnej towarzyszyć całym pokoleniom w ich drodze rozwoju.

W centrum tej rzeczywistości znajduje się Sanktuarium Maryi Wspomożycielki. Od

samego początku sanktuarium stało się duchowym sercem wspólnoty: miejscem, gdzie wiara splatała się z zaangażowaniem edukacyjnym i społecznym. Do dziś stanowi ono przestrzeń spotkania wymiaru religijnego z codziennym życiem regionu.

Dzieło, które rośnie wraz z regionem

Na przestrzeni dziesięcioleci dzieło salezjańskie rozwijało się, poszerzając swoją działalność edukacyjną i duszpasterską.

Wokół obecności salezjanów powstały różne inicjatywy, które naznaczyły życie lokalnej społeczności: parafia, oratorium, działalność szkolna, inicjatywy sportowe i kulturalne. W ostatnich latach umocniło się również doświadczenie kształcenia zawodowego poprzez CNOS-FAP, które oferuje młodym ludziom konkretne możliwości przygotowania do świata pracy.

Inicjatywy te pozwoliły dziełu odpowiadać na przemiany społeczne, nie tracąc przy tym swojej tożsamości edukacyjnej.

Szczególnie boisko oratorium pozostało z biegiem czasu jednym z najżywszych symboli ducha salezjańskiego: miejscem spotkań, przyjaźni i wzrostu, gdzie zabawa i sport stają się okazją do wychowania do odpowiedzialności i solidarności.

Wielu byłych wychowanków wspomina te lata jako decydujące doświadczenie w swoim życiu. Nierzadko opowiadają, że to właśnie w murach oratorium nauczyli się takich wartości jak szacunek dla innych, poczucie obowiązku i zaangażowanie na rzecz wspólnoty.

Książka opowiadająca sto pięćdziesiąt lat historii

Z okazji 150. rocznicy opublikowano tom zatytułowany *„Ksiądz Bosko w Vallecrosia: wczoraj, dziś i jutro”*.

Książka, przygotowana przez dyrekcję Instytutu Salezjańskiego wraz z komitetem organizacyjnym obchodów, stanowi prawdziwą historyczną rekonstrukcję obecności salezjanów na tym terenie. Poprzez dokumenty, listy, archiwalne fotografie i osobiste świadectwa, tom przedstawia życie parafii, szkoły, oratorium, działalność sportową oraz inicjatywy społeczno-kulturalne, które charakteryzowały te sto pięćdziesiąt lat.

Redaktor Roberto Capaccio, były wychowanek salezjański, wyjaśnił ducha tej inicjatywy: zebranie głosów i doświadczeń tych, którzy przeżyli tę historię, aby pokazać, jak głęboko dzieło salezjańskie wpłynęło na życie dalekiej zachodniej Ligurii.

Według Capaccio celem książki jest zaświadczenie, jak salezjanie i Córki Maryi Wspomożycielki rozpowszechnili na tym terenie ducha wychowawczego księdza

Bosko, przyczyniając się do kształtowania pokoleń młodych ludzi zdolnych do podejmowania odpowiedzialności w społeczeństwie i pracy dla dobra wspólnego. Realizacja temu wymagała roku pracy i zaangażowania zespołu redakcyjnego złożonego z salezjanów, byłych wychowanków i badaczy historii lokalnej. Rezultatem jest mozaika wspomnień i dokumentów, która oddaje obraz wspólnoty wychowawczej zakorzenionej w regionie.

Posłowie do książki napisał **Fabio Attard**, jedenasty następca księdza Bosko na czele **Salezjanów Księdza Bosko**.

Obecny na uroczystościach, ks. Attard w swoim wystąpieniu podkreślił głębokie znaczenie pamięci historycznej. Zauważył, że wspomnianie przeszłości nie oznacza ucieczki w nostalgię. Wręcz przeciwnie, pamięć musi stać się impulsem ku przyszłości i wezwaniem do odpowiedzialności.

Historia dzieła w Vallecrosia pokazuje, jak na przestrzeni czasu wspólnota salezjańska potrafiła interpretować wyzwania różnych okresów historycznych, nie tracąc z oczu głównego celu: stawiania młodzieży w centrum swojej działalności wychowawczej.

To, jak stwierdził ks. Attard, jest motywem przewodnim, który przenika sto pięćdziesiąt lat obecności salezjanów na tym terenie.

Dar dla Kościoła i społeczeństwa

Również biskup diecezji Ventimiglia-Sanremo, **ks. bp Antonio Suetta**, pragnął podkreślić wartość tej rocznicy.

Według biskupa te sto pięćdziesiąt lat stanowią dziedzictwo nieocenionych darów dla Kościoła i społeczeństwa. Wyjaśnił, że tylko czas może w pełni objawić, jak wiele dobra przyniosło ziarno zasiane przez księdza Bosko w sercach ludzi i w życiu wspólnot.

Jego słowa znajdują potwierdzenie w wielu osobistych historiach związanych z dziełem salezjańskim. Za każdym razem, gdy były wychowanek opowiada, co znaczyło dla niego oratorium, lub gdy młody człowiek w trudnej sytuacji znajduje nową szansę w ośrodku kształcenia zawodowego, ujawnia się głębia tego dziedzictwa wychowawczego.

Historia, która trwa

Sto pięćdziesiąt lat historii nie stanowi ostatecznego celu, lecz raczej nowy etap na drodze.

W swoim końcowym wystąpieniu podczas uroczystości ks. Fabio Attard zaprosił wspólnotę salezjańską i społeczeństwo obywatelskie do patrzenia w przyszłość z ufnością.

Przypomniat, że zadaniem dzieł wychowawczych jest wsłuchiwanie się w pytania i niepokoje dzisiejszej młodzieży, towarzysząc jej w budowaniu bardziej sprawiedliwego i ludzkiego jutra. Każdy młody człowiek musi móc znaleźć środowisko, w którym może zakiełkować nadzieja, gdzie osoba jest zawsze szanowana, a najślabi nie są uważani za problem, lecz za bohaterów z talentami do odkrycia i rozwinięcia.

To jest duch, który wciąż ożywia dzieło salezjańskie w Vallecrosia.

Po 150 latach działalności dom salezjański w Vallecrosia pozostaje żywą obecnością w regionie. Jego historia nie należy tylko do przeszłości, ale wciąż pisze się na nowo każdego dnia poprzez pracę wychowawców, zaangażowanie wolontariuszy i entuzjazm młodych.

Pamięć o tym, co było, staje się w ten sposób zasobem do stawienia czoła przyszłości.

Tak jak w czasach księdza Bosko, również dziś boisko oratorium, sale lekcyjne kształcenia zawodowego i przestrzenie wspólnoty nadal są miejscami, gdzie młodzi ludzie mogą wzrastać, odkrywać swoje zdolności i budować swój projekt życiowy. I to jest właśnie prawdziwe dziedzictwo stu pięćdziesięciu lat obecności salezjanów w Vallecrosia: **wspólnota, która - oparta na wartościach chrześcijańskich - wciąż owocnie wychowuje.**